

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. гр.Несебър, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Ст. Д.

при участието на секретаря Радостина Г. Менчева
като разгледа докладваното от Сияна Ст. Д. Административно наказателно
дело № 20242150200008 по описа за 2024 година

**Производството е по реда на Раздел V от Закона за административните
нарушения и наказания /ЗАНН/.**

Образувано е по жалба на „С.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на
управление в гр. ***, представлявано от управителя А. С. Д., срещу наказателно
постановление № НП 165/30.11.2023 г. на кмета на Община Несебър, с което на
дружеството-жалбоподател, на основание чл. 35 вр. чл. 37 от Наредба № 18 за
изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Несебър
/Наредбата/ за извършено нарушение на чл. 17, ал. 2, т. 2 от Наредбата е наложено
наказание „Имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Излагат се подробни съображения за неправилност, незаконосъобразност и
необоснованост на обжалваното постановление. Твърди се, че към датата 23.10.2023 г.
ПИ с ид. № *** по КККР на гр. Несебър бил собственост на физическото лице А. С. Д.,
като във връзка със започването на строителни дейности в имота от дружеството-
жалбоподател, А. Д. в лично качество възложил на строителната техника да почисти и
подготви терена. Жалбоподателят заявява, че съгласно одобрения от Община Несебър
инвестиционен проект за строителството, нямало указания за запазване на дървесни
видове, не били констатиран и подлежащи на паспортизация дървесни видове в
имота. Предвид това, собственикът на имота наредил почистването от самоизрасла
растителност на строителната техника с цел подготовка на терена за строителство, като
неправилно наказващият орган санкционирал за това деяние дружеството „С.“ ЕООД.
Оспорва се, като несправедливо определен и размера на наложената санкция.
Претендират се съдебни разноски.

Насрещната страна по жалба – кмета на Община Несебър, не изразява
становище по оплакванията на жалбоподателя.

В проведено по делото открито съдебно заседание, жалбоподателят се
представява от законния си представител и упълномощен адвокат. Поддържа дадената
жалба, като развива допълнителни доводи за незаконосъобразността на обжалваното

постановление.

Наказващият орган се представлява в открито съдебно заседание от упълномощен адвокат, който дава становище за неоснователност на процесната жалба и правилност и законосъобразност на обжалваното постановление. Счита нарушението за доказано, като моли за потвърждаване на НП. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Процесната жалба е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът, като взе предвид доводите и възраженията на жалбоподателя, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

На 23.10.2023 г., около 10,00 часа, св. Х. К. – еколог при Община Несебър в отдел „Екология“, извършвал дневен обход на района на ж.к. „Черно море“, гр. Несебър, заедно с колежката си К.Г.. Забелязали, че е започнат нов строителен обект и спрели да направят проверка. Имотът не бил заграден, нямало информационни табели във връзка със строителството, но на терен имало строителна техника, която се подготвяла за работа. Св. К. констатирал, че на терена има премахнати 10 бр. дървесна растителност – 3 бр. черница, 1 бр. бадем, 1 бр. смокиня и 5 бр. ясен, с неопределени големина и състояние. От разговори с присъстващите на място лица, а в последствие и след справка с Кадастъра, св. Х.в установил, че имотът е собственост на А. Д., който непосредствено след това пристигнал на място и лично заявил пред проверяващите, че е наредил на механизацията подготовка на терена за строителни дейности, както и че премахнатите дървета попадат в неговия имот. На мястото на проверката не бил представен документ за премахването на растителността, като по-късно, около 13,00 ч., в сградата на Община Несебър, А. Д. се явил и представил проект по част „Паркоустройство и благоустройство“, видимо от който титуляр на правото на разрешението за строеж било дружеството „С.“ ЕООД. Във връзка с изявление на А. Д., че фирмата ще поеме отговорността, на дружеството „С.“ ЕООД бил съставен АУАН Серия А № 0004558/23.10.2023 г., с който е прието, че „С.“ ЕООД, като собственик на ПИ с ид. № ***, м. Кокалу, гр. Несебър, премахнало 10 бр. дървесна растителност в него, без писмено разрешение от кмета на Община Несебър. Въз основа на АУАН било издадено и процесното НП, което се обжалва пред настоящата инстанция.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН Серия А № 0004558/23.10.2023 г., ведно с изготвен към него снимков материал; справка № 244963/20.02.2024 г. по партидата на „С.“ ЕООД към Агенция по вписванията; заповед № 523/10.04.2023 г. на зам.кмета на Община Несебър; разрешение за строеж № 216/28.09.2023 г. на главния архитект на Община Несебър; утвърдена от Община Несебър проектна документация част „Паркоустройство и благоустройство“, жилищна сграда – етапно строителство в ПИ с ид. № ***, м. Кокалу, гр. Несебър, дата: 07.2023 г.; заповед № 1664/03.12.2020 г. кмета на Община Несебър; нотариален акт № 141, том Х, дело 2478/95 по описа на Стоян Ангелов – съдия при НРС, както и от показанията на св. К.. Доказателствата по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Приетата от съда фактическа обстановка е безспорна и с оглед изложеното от жалбоподателя в жалбата и възраженията му, които касаят единствено правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните

правни изводи:

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при издаване на АУАН и наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, които обуславят неговата отмяна.

При преценка на представените доказателства /заповед № 1664/03.12.2020 г. кмета на Община Несебър/, настоящият състав намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като НП е постановено в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Независимо от посоченото, всички събрани по делото доказателства сочат на нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и неправилно установяване на действителното фактическо положение по случая. Съгласно показанията на св. К. – актосъставител, при процесната проверка е събрал данни от присъстващите на терен лица, че имотът, в който се е намирала премахнатата растителност е собственост на физическото лице А. Д., като това обстоятелство се потвърдило и от извършена от актосъставителя справка с Кадастъра и изявление на А. Д. при пристигането му на мястото на проверката. Съгласно приобщените писмени доказателства, дружеството-жалбоподател е носител на ограничено вещно право по отношение на ПИ с ид. № ***, м. Кокалу, гр. Несебър – право на строеж, както и е титуляр на разрешително за строеж, издадено от главния архитект на общината, въз основа на утвърдена проектна строителна документация. Т.е. безпротиворечиво по делото се установява, че „С.“ ЕООД, към датата на констатираното нарушение не е било собственик на ПИ с ид. № ***, м. Кокалу, гр. Несебър, а действията му в имота са били извършвани на основание строително разрешително. Посочените обстоятелства не са намерили отражение в съставения по повод на проверката АУАН, като несъответно на действителното положение е вписано, че дружеството-жалбоподател премахнало без разрешение на кмета описаната растителност в качеството си на собственик на имота, в който се е намирала.

Констатираното несъответствие на установените факти с действителността е пренесено и в обжалваното постановление, което приема идентични факти в обстоятелствената си част с тези, съдържащи се в АУАН. Така се е достигнало до неправилно установяване на релевантните към нарушението обстоятелства от наказващия орган и нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като същевременно съдът констатира и нарушение на процесуалните правила по чл. 57, ал. 1, т. 8 от ЗАНН – липса на мотиви относно обстоятелствата взети предвид при определяне размера на наказанието и във връзка с вписаните в АУАН възражения на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина, ако не са налице основания за прекратяване на производството. В ал. 2 на същия член е посочено, че наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В конкретния случай в АУАН се съдържат неправилни фактически констатации – нередовност, която при правилен анализ на доказателствата от наказващия орган би била преодолима, като се изложат относимите към случая обстоятелства, касаещи отговорността на дружеството, а именно – че същото е извършвало подготовка на терена за строителство по силата на издаденото му разрешително за строеж и др. Не такъв обаче е процесният случай. Видно от съдържанието на НП, наказващият орган е приел идентични факти за осъществени, като по този начин е постановил волята си при неправилно установена фактическа обстановка.

Посочените процесуални нарушения съдът намира за съществени и неостраними, като същите водят и до необоснованост и недоказаност на обжалваното наказателно постановление, описаното в него нарушението и авторството на жалбоподателя.

В тази връзка следва да се посочи, че видно от представената проектна документация и издаденото в полза на жалбоподателя разрешение за строеж, Община Несебър е одобрила част „Паркоустройство и благоустройство“ за жилищна сграда – етапно строителство в ПИ с ид. № ***, м. Кокалу, гр. Несебър, вкл. съдържащо се към проекта геодезическо заснемане за имота с вписана забележка, че на територията на обекта не се констатира наличието на съществуваща дълготрайна декоративна растителност, подлежаща на картотекиране, като с предписанията към строителното разрешително на инвеститора-жалбоподател е указано единствено, че следва да има писмено разрешение за изкореняването, отсичането и премахването на дълготрайна декоративна растителност с историческо значение, обявена за природна забележителност или намираща се в защитена територия. Отсъстват изрични указания във връзка със задължения на инвеститора по смисъла на наредбата, приета от Общински съвет – Несебър на основание чл. 62, ал. 10 от ЗУТ.

Съдът намира за нужно да поясни, че съгласно разпоредбите на ЗУТ, Раздел XI, опазването и поддръжката на зелените системи и озеленените площи на териториите на общините е възложено на кметовете, като е делегирано правомощие за общинските съвети да приемат наредби за изграждане и опазване на зелените системи на територията на общините. Именно въз основа на чл. 62, ал. 10 от ЗУТ от Общински съвет – Несебър е приета и Наредба № 18 за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Несебър /Наредбата/. От друга страна, съгласно чл. 142, ал. 12 от ЗУТ на общинските органи по озеленяване е вменено задължението да изготвят констативни актове за дървесната растителност преди започване и след завършване на строителството. Разрешението за строеж се издава след издаване на разрешение за премахване на засегнатата от строителството дървесна растителност при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 62, ал. 10.

В процесния случай, видно от събраните доказателства, Община Несебър е допуснала нарушение на чл. 142, ал. 12 от ЗУТ, като е издала в полза на жалбоподателя разрешение за строеж, приемайки, че бъдещото строителство не засяга дървесна растителност, част от зелената □ система по смисъла на ЗУТ и Наредбата. Пред съда не бяха представени констативни актове на общинските органи по озеленяване за дървесна растителност в имота преди началото на строителните дейности. Същевременно по повод на рутинен обход е констатирано процесното нарушение на чл. 17, ал. 2, т. 2 от Наредбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2, т. 2 от Наредбата за опазване на озеленените площи се забранява премахване преместване или окастриане на дървета, дълготрайна дървесна и храстова растителност, без разрешение от кмета на общината и внесено обезщетение съгласно тарифа приложение № 1 към настоящата Наредба, освен в случаите когато представляват заплаха за живота или собствеността на гражданите. Разпоредбата съдържа общо правило за поведение, насочено спрямо общността на общината, което не прави разграничение във връзка с посегателствата по отношение на растителност в имоти публична/частна общинска собственост, частна собственост, нито във връзка с предназначението им – за озеленяване или за друг вид дейности. Нарушението на предписанието е скрепено със санкция по чл. 35, ал. 1 от Наредбата, която за юридически лица и еднолични търговци е определена на имуществена санкция от 100 лева до 50 000 лева.

Предвид всички събрани по делото доказателства, съдът, както бе посочено по-

горе, приема за недоказано от субективна страна посоченото в НП нарушение. На първо място, дейностите по строителство се осъществяват при условията на стриктни поетапни процедури, включващи неизменния контрол, съгласуване, разрешение от страна на общинската администрация и нейните органи. В този смисъл, по делото не се установява в хода на издаването на разрешение за строеж № 216/28.09.2023 г. на главния архитект на Община Несебър, на инвеститора-жалбоподател да са давани предписания за премахване на нахояща се в имота растителност по реда на ЗУТ и Наредбата, като такива обстоятелства не са наведени и в процесното постановление. Същевременно, доколкото дърветата съставляват трайно прикрепени към имота вещи, то същите по силата на приращение са били собственост на физическото лице А. С. Д. – собственик на имота. Това обстоятелство е потвърдено към датата на проверката от лицата, извършвали дейности в имота, както и от самия А. Д.. Предвид изложеното, единствения извод до който може да се достигне е, че евентуална съпричастност към констатираното нарушение на чл. 17, ал. 2, т. 2 от Наредбата е имало физическото лице А. Д. – собственик на имота и нахоящите се в него дървета към процесната дата, който и е наредил разчистване на имота от растителността, съответно – премахване на констатираните 10 бр. дървета. Приемайки изявление на А. Д., в качеството му на законен представител на „С.“ ЕООД, в смисъл, че дружеството ще поеме отговорност за нарушението, актосъставителят, а впоследствие и наказващият орган, са допуснали съществени нарушения на процесуалните правила, установили са неправилна и несъответна фактическа обстановка, довела до постановяването на необоснован и незаконосъобразен административен акт срещу дружеството-жалбоподател.

Всичко изложено обуславя отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание, в какъвто смисъл са и отправените с жалбата срещу НП възражения, които съдът намира за състоятелни.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски за заплатено възнаграждение на един адвокат. По своевременно заявено от наказващия орган възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, съдът, като съобрази разпоредбите на чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, намира същото за неоснователно. Действително, с оглед решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 г. на СЕС, съдът вече не е обвързан с минималните размери на адвокатски възнаграждения, въведени с Наредбата, но настоящият състав намира, че същите следва да служат като незадължителен ориентир при определяне на справедливия им размер.

Така, съдът намира, че в полза на дружеството-жалбоподател следва да се присъди възнаграждение за един адвокат в размер на 400 лева, което да се възложи в тежест на Община Несебър, доколкото последната е юридическото лице на бюджетна издръжка, към което принадлежи наказващия орган – кмета на Община Несебър.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № НП 165/30.11.2023 г. на кмета на Община Несебър, с което на жалбоподателя „С.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. ***, представлявано от управителя А. С. Д., на основание чл. 35 вр. чл. 37 от Наредба № 18 за изграждане и опазване на зелената система на територията на Община Несебър /Наредбата/ за извършено нарушение на чл. 17, ал. 2,

т. 2 от Наредбата е наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Община Несебър, ЕИК 000057122, да заплати на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН на „С.“ ЕООД, ЕИК *****, сумата от 400 /четиристотин/ лева - направени по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____